

Kraków, 01.09.2025

prof. dr hab. **Beata Glinka**

Katedra Przedsiębiorczości i Innowacji, Instytut Przedsiębiorczości

Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej

Uniwersytet Jagielloński

UNIwersytet SZCZECIŃSKI

RPW/15247/2025 P
Data: 2025-09-12

Recenzja rozprawy doktorskiej magister Puti Sinansari zatytułowanej „**Circular economy business model in Indonesia**”, napisanej w Uniwersytecie Szczecińskim, pod kierunkiem dr hab. prof. ucz. Jarosława Korpysy (promotor) i dr Agnieszki Łopatki (promotor pomocniczy)

I. PODSTAWA FORMALNA

1. Podstawą sporządzenia recenzji jest pismo Przewodniczącego Rady Naukowej Instytutu Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego, dr hab. prof. ucz. Wojciecha Drożdża z dnia 11.07.2025, informujące o powołaniu mnie przez Radę, w dniu 10 lipca 2025, na recenzentkę rozprawy doktorskiej mgr Sinansari. Pismo dostarczono na Wydział 22.07.25, odebrałam je, wraz z dokumentacją, 22.08.2025.
2. W ocenie merytorycznej uwzględniam wymogi określone w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz. U. 2018 poz. 1668 z późniejszymi zmianami), w szczególności z art. 187 tejże Ustawy.
3. Przedmiotem oceny jest praca pisemna zredagowana w języku angielskim (art. 187 p.3), o łącznej objętości 234 stron (wraz ze streszczeniami w języku polskim i angielskim, bibliografią i załącznikami). Praca zawiera niezbędne elementy typowe dla takiego dzieła i wymagane przez Ustawę (art. 187), a także została przedstawiona w formie, która umożliwia jej ocenę.

II. OPINIA OGÓLNA

Praca przedstawiona przez magister Puti Sinansari („Circular economy business model in Indonesia”) jest przygotowana na odpowiednim poziomie, chociaż nie jest pozbawiona usterek i słabszych stron. Jest to opracowanie interesujące, które może zostać pozytywnie ocenione. Problematyka gospodarki obiegu zamkniętego (czy też gospodarki o zamkniętym obiegu, gospodarki cyrkularnej) i modeli biznesu mieści się w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.

Wartość merytoryczna rozprawy, przygotowanej pod kierunkiem prof. Jarosława Korpysy i dr Agnieszki Łopatki (promotor pomocniczy) uzasadnia mój wniosek o dopuszczenie Doktorantki do publicznej obrony, co szeroko argumentuję w dalszej części recenzji.

Doktorantka poświęciła swoją pracę związkom modeli biznesu i gospodarki cyrkularnej, a w szczególności – cyrkularnym modelom biznesu.

Jako główny cel badan (I jak sądzę również pracy) przedstawiono we wstępie (s. 6): „(...) *to examine the relationship between business model components and the circular economy, focusing on how each component interacts with circular practices in Indonesia. Furthermore, the study seeks to assess how these relationships collectively contribute to the formation of circular economy business models within Indonesian companies*”. Cel jest dość złożony i można było zadbać o jego większą precyzję, gdyż drugie zdanie sugeruje, że Doktorantka postawiła sobie za cel zbadanie jak relacje między modelami biznesu i gospodarką cyrkularną wpływają na tworzenie modeli biznesu (cyrkularnych), co może wprowadzać pewną konfuzję. W kolejnych zdaniach Doktorantka precyzuje, że bada jak współzależności modeli biznesowych i gospodarki cyrkularnej wpływają na ewolucję modeli biznesowych w stronę takich bardziej cyrkularnych. Nieco dalej (po przedstawieniu hipotez) znajdujemy przedstawienie jeszcze inaczej wyrażonego celu – „*the study aims to uncover the key drivers that support Indonesian companies in transitioning toward circular and sustainable business models*”. W pracy znajdujemy również określenie zadań badawczych, które postawiła sobie Doktorantka; ostatnie z nich to „*create a business model in circular economy in Indonesia*”, co mogłoby sugerować, że stworzenie takiego modelu jest też celem pracy (cel nie został w ten sposób sformułowany w innych miejscach wstępu). Myślę że szersze i bardziej spójne pokazanie celu już we wstępie, jego wyjaśnienie a być może także dekompozycja na cele szczegółowe, byłoby dla pracy korzystne. Podobnie korzystne byłoby szersze wyjaśnienie hipotez i ich wsparcie literaturą (do czego jeszcze wracam).

Tematyka pracy, pomimo pewnych nieścisłości w sformułowaniu celu, jest odpowiednia dla rozprawy doktorskiej, dotyczy zagadnień ważnych z punktu widzenia teorii i praktyki. Na pozytywną ocenę zasługuje także to, że doktorantka zdecydowała się na przedstawienie interesującej jej tematyki na przykładzie rządziej analizowanego kontekstu – Indonezji. Takie prace, dotyczące gospodarek i organizacji relatywnie rządziej obecnych w publikacjach obiegu międzynarodowego, są przydatne, gdyż pozwalają na pogłębienie wiedzy dotyczącej różnorodnych aspektów zarządzania organizacjami (i odejście od wiedzy skoncentrowanej wyłącznie na najbardziej popularnych kontekstach, takich jak USA czy kraje UE, w szczególności zachodniej części UE).

Przedstawiona do oceny praca spełnia wymogi stawiane rozprawom doktorski, czyli mgr Pitu Sinansari wykazuje się dobrą orientacją w podjętej tematyce, pokazuje także umiejętność przeprowadzenia badania dotyczącego oryginalnego i istotnego problemu

III. UWAGI SZCZEGÓŁOWE

Na moją ocenę pracy Puti Sinansari składa się zarówno dobór tematyki, jej znaczenie i aktualność, jak i znajomość tej tematyki oraz umiejętność przeprowadzenia badań empirycznych.

Zasadnicza, merytoryczna część pracy obejmuje strony 5 – 189; pozostałe (z 234 stron) elementy to bibliografia, spisy i załączniki. Praca to zatem opracowanie dość obszerne, miejscami nawet nieco zbyt obszerne. Objętość taka jest w dużym stopniu uzasadniona merytoryczną zawartością pracy, ale wydaje się, że niektóre części mogłyby zostać nieco skrócone, w szczególności gdy weźmiemy pod uwagę, że prace przygotowane w języku angielskim na ogół mają mniejszą objętość niż te przygotowane po polsku.

W kolejnych częściach opinii nie charakteryzuję szczegółowo zawartości merytorycznej poszczególnych rozdziałów (których w pracy jest 5), odnoszę się raczej do ich konstrukcji, wartości merytorycznej prowadzonych rozważań, wzajemnych powiązań oraz logiki wyводу. Co więcej, w swojej opinii wskazuję głównie na takie elementy, które mogłyby zostać lepiej dopracowane i stanowią pole do ulepszeń. Przedstawiam także sugestie, które mgr Sinansari może potraktować jako zaproszenie do dyskusji podczas brony.

1. Tematyka i struktura pracy

Jak wspomniałam wcześniej, tematyka podjęta przez Doktorantkę, jest ważna i aktualna, warta podjęcia w rozprawie doktorskiej.

Struktura pracy jest typowa, pozwala na dość łatwe śledzenie logiki wyводу. Praca składa się z pięciu rozdziałów, wstępu i konkluzji. Pracę rozpoczyna wstęp, który stanowi przewodnik po pracy; zawiera on określenie tematu, uzasadnienie jego wyboru, zadania badawcze, a także krótko przedstawia zawartość poszczególnych rozdziałów. Po wprowadzeniu następuje przedstawienie teoretycznych koncepcji będących podstawą pracy, w szczególności modeli biznesu i gospodarki cyrkularnej (rozdział 1. i rozdział 2.), a następnie opis metodyki (rozdział 3.), wyników badań i ich interpretacji (rozdział 4. i rozdział 5.) oraz konkluzje. Koncepcje teoretyczne kluczowe dla pracy są wyraźnie nakreślone i stanowią odpowiednie tło dla pozostałych analiz. Rozdziały mają odpowiednie proporcje, może poza opisem metodyki (ten rozdział moim zdaniem mógł zostać skonstruowany inaczej, o czym piszę w jednej z kolejnych części recenzji). Moim zdaniem praca zyskałaby również na nieco bardziej skoncentrowanym opisie kontekstu (np. w formie podrozdziału poprzedzającego opis wyników badań). Doktorantka sama wskazuje, że wartością jej pracy jest odniesienie badanych kwestii do kontekstu Indonezji (z czym w pełni się zgadzam), co sugeruje, że bardziej systematyczne prezentacja tego kontekstu podkreśliłaby wartość dodaną pracy. W tej chwili ta prezentacja ogranicza się właściwie do jednego akapitu na stronie 111.

Takie usterki związane ze strukturą nie wpływają zasadniczo na odbiór pracy, w większości są kwestią wyborów podjętych przez Doktorantkę, do których ma przecież prawo.

Reasumując, tematyka pracy zasługuje na docenienie, zaś struktura jest odpowiednia dla rozprawy doktorskiej. Nie mam również zastrzeżeń co do logiki konstrukcji pracy, poszczególne rozdziały są ze sobą odpowiednio powiązane.

2. Teoretyczne podstawy pracy

Wartość merytoryczną pracy oceniam zarówno w warstwie teoretycznej, jak i empirycznej. W tej części opinii odnoszę się do teoretycznych podstaw pracy (rozdziały pierwszy i drugi), a w kolejnej do jej warstwy empirycznej – do założeń, metod, wyników badania i ich dyskusji (pozostałe trzy rozdziały).

W pierwszym z teoretycznych rozdziałów Doktorantka skupiła się na problematyce modeli biznesu (czy też modelu biznesu – liczba pojedyncza i mnoga

wykorzystywane są zamiennie). Ta część pracy zawiera obszerne przedstawienie problematyki związanej z modelami biznesu. Przedstawienie, które miejscami można było nieco skrócić, przykładowo bardziej ukierunkowując podrozdział 1.1; w tej chwili jest to mieszanka analizy historii pojęcia z informacjami dotyczącymi zawężenia pojęcia w stronę modeli zrównoważonych (2000), po którym następuje powrót do typowego rozumienia pojęcia. Lepsze uporządkowanie i obranie jednej myśli przewodniej (alternatywnie: wypunktowanie trendów) byłoby dla pracy korzystne, gdyż obecnie niektóre z fragmentów rozdziału przypominają bardziej patchwork niż systematycznie przedstawioną „teorię modelu biznesu” co obiecuje tytuł (1.1. Theory of business model). W rozdziale znajdziemy informacje i o modelach biznesu i o cyrkularnych modelach biznesu; o sposobach rozumienia tego pojęcia – ale także o składowych i sposobach przedstawiania modeli; informacji jest naprawdę dużo, widać pracę włożoną przez Autorkę dysertacji, jednak lepsze uporządkowanie pozwoliłoby bardziej docenić tę pracę. Podrozdział 1.1. kończy się przyjętą w pracy definicją modelu biznesu (nie cyrkularnego modelu biznesu).

Kolejna część zatytułowana jest „The element of business model” (liczba pojedyncza chyba mogłaby być zastąpiona mnogą) i poświęcona jest opisowi elementów modelu biznesu; tutaj opisy częściowo pokrywają się z częścią poprzednią (gdzie na przykład wymieniono już składowe kanwy). W przypadku tej części wprowadzenie rysunków mogłoby być dobrym, porządkującym narrację pomysłem.

Kolejna część poświęcona jest rodzajom modeli biznesu i zaczyna ją obszerne przedstawienie dość już wiekowej typologii modeli dla rynków elektronicznych (która w 2025 roku może zdawać się nieco archaiczna, „rynków elektronicznych”, *electronic markets*, w 1998 roku wyglądały zdecydowanie odmiennie). Myślę, że historyczna prezentacja kolejnych typologii mogłaby być zastąpiona bardziej analitycznym podejściem, a Doktorantka z powodzeniem mogła się skupić na bardziej współczesnych konceptach. Wprawdzie w jednym z określeń celów pracy Autorka wspomina o ewolucji modeli biznesu, jednak przedstawienie ewolucji od wieku XX nie jest Jej głównym celem. W tym rozdziale znajdziemy te takie fragmenty jak: *„business model ontology by Osterwalder (2004) is a conceptualization and formalization of the essential components of a business model into elements, relationships, vocabulary, and semantics. This model is structured into several levels of decomposition with increasing depth and complexity. The advantage of this model is the author’s ability to translate the notion of a business model into a visual form*

easily understood by many parties from various backgrounds, not only for business people, known as business model canvas” co wydaje się trochę odbiegać od głównego nurtu rozważań (nieco niezręczny tytuł podrozdziału to “Variation of business model”). Niestety od połowy rozdziału Doktorantka wraca do opisu elementów (czyli 1.2) i sposobów prezentacji modeli biznesu, co było tematem poprzedniej części, a następnie łączy ze sobą różne wątki (w tym takie związane ze zrównoważonymi modelami biznesu, a na końcu rozdziału - elementy cyrkularności).

Podsumowując, rozdział pierwszy zawiera większość niezbędnych elementów koniecznych do zrozumienia prezentowanej w pracy tematyki, jednak sposób jego uporządkowania budzi pewne wątpliwości. Rozmyte są granice pomiędzy częściami, a wiele powtórzeń sprawia, że jako czytelniczka doceniłabym skrócenie (poprzez eliminację powtórzeń) i większą koncentrację na tym, co sugerują tytuły poszczególnych części. Alternatywą byłoby przedstawienie jakiejś formy systematycznego przeglądu literatury i na tej podstawie wyodrębnienie głównych wątków. Konwencja Autorki jest jedną z możliwości, warto było jednak z większą konsekwencją realizować podział na wątki. To co trzeba docenić, to praca wykonana przez mgr Sinansari, która bez wątplenia bardzo dobrze rozpoznała problematykę modeli biznesu – może właśnie dlatego poszczególne części zachodzą na siebie (wątki są dla Autorki wzajemnie powiązane). Wydaje się, że kluczowy dla pracy wątek cyrkularnych modeli biznesu mógł zostać przedstawiony oddzielnie – w opisach pojawia się wielokrotnie, ale jego charakterystyka nie jest całościowa i spójna. Co interesujące, formalnie modele takie są definiowane dopiero w rozdziale 2. – i być może tam właśnie powinny zostać skoncentrowane wątki ich dotyczące.

Rozdział drugi dotyczy gospodarki cyrkularnej i cyrkularnych modeli biznesu. Ponownie dominuje tu analiza chronologiczna – pozycja literaturowej po pozycji literaturowej (szczególnie widać to w części 2.1.). Pokazuje to duży wkład pracy i znajomość problematyki, pozostawia jednak niedosyt jeśli chodzi o nazwanie dominujących kierunków rozważań i trendów obecnych w literaturze. W części 2.2. można było pokusić się o szersze wykorzystanie literatury z zakresu nauk o zarządzaniu, która obecnie jest bardzo liczna; w dużej części rozdziału dominującym źródłem jest dokument Komisji Europejskiej, podczas, gdy w tej tematyce przeprowadzono, z perspektywy nauk o zarządzaniu, wiele badań, których prezentacja mogłaby dodatkowo wzbogacić zaprezentowany przegląd. Ostatni podrozdział dotyczy cyrkularnych modeli biznesu, i po części wykorzystano w nim wątki przedstawione już w rozdziale 1. (o czym wspominam wcześniej). Ta część

zawiera bardziej problemową prezentację zagadnienia (co jest dobrym wyborem), a zyskałaby jeszcze na wartości, gdyby wykorzystano w niej więcej najnowszej literatury.

Podsumowując, teoretyczne rozdziały pracy pokazują biegłą orientację Doktorantki w problematyce pracy – modeli biznesu i gospodarki cyrkularnej. Wartość pracy podkreśliłoby ich lepsze uporządkowanie, wyszczególnienie głównych trendów w opisywanych obszarach (na przykład poprzez podanie ich w punktach tak, żeby nie rozmyły się w szerszej analizie), koncentracja na kluczowych wątkach i eliminacja powtórzeń.

3. Cele i założenia badania, metodyka, wyniki badań i ich interpretacja

Praca przygotowana przez mgr Sinansari bez wątpliwości mieści się w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości, ukazując problematykę modeli biznesu i cyrkularnych modeli biznesu.

Cele, hipotezy i zadania badawcze rozprawy lapidarnie przedstawiono już we wstępie. Tak jak wskazałam, cele zostały sformułowane na kilka sposobów, bez wyraźnego przedstawienia ich hierarchii (i bez rozróżnienia celu całej pracy i celu badania empirycznego – nie do końca mam jasność, czy są one tożsame). Przyznam, że po rozdziale opisującym metodykę oczekiwałam nie tylko rozwinięcia tych zagadnień, ale przede wszystkim ugruntowanego w literaturze przedstawienia hipotez (wyprowadzenia ich z literatury). Oczekiwania te zostały tylko częściowo spełnione.

Rozdział poświęcony metodyce zawiera obszerną część prezentującą metodykę jakościową i ilościową – bez związku z pracą. Przyznam, że zdziwiło mnie to w pracy, która nie jest poświęcona metodologii badań (a ta praca na pewno nie jest). Są to prezentacje skrótowe, nie do końca wiadomo dlaczego w tej pracy się znalazły, moim zdaniem ich eliminacja byłaby wręcz korzystna dla pracy. Po co pisać o badaniach jakościowych w tak skrótowy i niepełny sposób, jeśli nie są one w pracy wykorzystane? Część 3.1. nie tworzy wartości dodanej. Natomiast część 3.2. powinna być zasadniczą częścią tego rozdziału i moim zdaniem powinna zostać dodatkowo rozbudowana. Na miejscu Autorki nie zaczynałabym od przedstawienia kroków w badaniu – zaczęłabym od problemu badawczego, celu głównego i celów szczegółowych pracy, w nawiązaniu do przedstawienia zaprezentowanego we wstępie. Dopiero potem warto było zająć się tym co w pracy się już znajduje -

wprowadzenia pytań badawczych i/lub wywiedzionych z literatury hipotez, a następnie wskazania jakie metody i w konsekwencji – działania badawcze – zostały dobrane do realizacji wskazanych celów. Obecnie ta logika jest nieco zaburzona: większość koniecznych elementów jest opisana, ale sekwencja opisu nie zawsze jest jasna (i części elementów trzeba poszukiwać we wstępie). Rozpoczęcie od problemu badawczego i celu głównego pozwoliłoby lepiej pokazać wagę luk i logikę doboru zmiennych do badania. Jednak ponieważ wskazane elementy są w pracy – można przyjąć, że mgr Puti Sinansari założyła, że czytelnik pamięta to, co było określone wcześniej.

Słabością opisu metody jest sposób prezentacji hipotez. Hipoteza główna określona jest jako hipoteza zerowa, zaś kolejne hipotezy (H1 i H2) są sformułowane w sposób mało precyzyjny, na przykład: „there is a significant difference in the strength of influence among value creation, value processing, value delivery, and value capture on the business model” oznacza, że Doktorantka wskazuje, że cztery główne elementy modelu biznesu w różny sposób wpływają na model biznesu. Przyznam, że nie do końca to do mnie przemawia; hipoteza nie jest też wywiedziona z literatury czy uzasadniona przywołaniem adekwatnych literaturowych źródeł. Ja rozumiem, że części wpływają na całość (bo są jej częścią), ale nie rozumiem idei takiej hipotezy; podobnie jest w przypadku H2. Zaproponowany model powinien być lepiej wyjaśniony tak, by nie było wątpliwości co do konstrukcji hipotez, bo to przecież oznacza wątpliwości co do założeń metodyki.

Więcej miejsca poświęciłabym wskazaniu zmiennych i doborowi skal pomiarowych (dlaczego takie a nie inne); Doktorantka wskazuje, że uważnie konstruowała kwestionariusz, niemniej ocena jakości narzędzia wymagałaby uzasadnienia doboru skal/itemów itd. Przegląd kwestionariusza wskazuje, że nie wykorzystano w nim klasycznych skal, więc pojawia się pytanie – skąd wzięły się pytania i jaki wpływ na wyniki i sposoby analizy miał zróżnicowany format odpowiedzi (rodzaj skali Likerta (1 – 5), tak/nie, kafeteria itd.). Wydaje się, że jaśniejsze wskazanie źródeł kwestionariusza, a także lepsze sformułowanie i zakorzenienie w literaturze hipotez pozwoliłoby czytelnikom bardziej docenić wysiłek badawczy Doktorantki.

Rezultaty tego wysiłku są zaprezentowane w rozdziale 4. i rozdziale 5. pracy. Rozdział 4 zaczyna się od charakterystyki próby (i małego falstartu, gdyż dane z rysunku 4.1 nie zgadzają się z opisem, czego nie można wyjaśnić odmiennym zaokrągleniem, gdyż próba to 100). Prezentacja wyników w rozdziale 4 zawiera

proste statystyki opisowe, ogranicza się do wskazania częstości występowania poszczególnych odpowiedzi; biorąc pod uwagę stopień złożoności prezentacji można było pokusić się o skrócenie tej części. Przedstawiona w kolejnym, krótkim rozdziale, analiza PLS SEM budzi pytanie dotyczące tego, czy przy tej liczbie różnie mierzonych itemów (czy też indicators), próbę można uznać za wystarczającą. Dodatkowo, nie znajduję analizy wpływu zróżnicowanego formatu odpowiedzi z kwestionariusza (skala Likerta, ale też kafeteria, czy odpowiedzi tak/nie). Część 5.1. powinna zawierać dyskusję zastosowania PLS SEM w tym przypadku, tak, żeby wykazać, że przeprowadzone analizy są poprawne, uzasadnione i mogą stać się podstawą zaproponowania modelu w części 5.2. Ograniczenia badania przedstawione na stronie 189 nie zawierają takich rozważań. D tych kwestii Doktorantka powinna odnieść się szerzej podczas obrony.

Przedstawiony w części 5.2. i skomentowany w konkluzjach model jest interesujący, może stanowić podstawę do dalszych dyskusji. Niewątpliwie stanowi też wkład własny Autorki w rozwój wiedzy dotyczącej cyrkularnych modeli biznesu w Indonezji. Warto także podkreślić, że część teoretyczna i empiryczna pracy pozostają ze sobą w związku, co należy ocenić pozytywnie. Oderwanie badań od teoretycznych analiz niestety jest powszechne, a Doktorantka uniknęła tej pułapki.

4. Język i formalna strona rozprawy

Język rozprawy jest odpowiedni, pracę czyta się na ogół dobrze. Zdarzają się oczywiście potknięcia stylistyczne i językowe, ale jest to naturalne w pracach doktorskich, w szczególności gdy język pracy nie jest pierwszym językiem Doktorantki. W pracy zdarzają się niejasne sformułowania (co po części jest kwestią języka, a po części kwestią merytorycznego wykorzystania pojęć), a także nieuzasadnione użycie liczby pojedynczej tam, gdzie analiza dotyczy mnogich elementów (np. „The element of business model” w tytule jednego z podrozdziałów).

Przedstawiona do oceny rozprawa jest odpowiednio przygotowana pod względem formalnym i technicznym. W bibliografii zdarzają się potknięcia, takie jak niejednolite wykorzystanie kursywy (tytuły czasopism czasem są kursywą, czasem nie). Takie błędy można było z powodzeniem wyeliminować przed złożeniem rozprawy.

Pomimo pewnych drobnych niedociągnięć, językową i formalną stronę pracy można uznać za odpowiednią. Oczywiście nie jest to kryterium oceny pracy, jednak ponieważ język i forma wpływają na odbiór przekazu, odniosłam się do niego i

stwierdzam, że Doktorantka starała się komunikować z czytelnikami w odpowiedni sposób.

IV. PODSUMOWANIE

Podsumowując, powtórzę, że moja ocena pracy mgr Puti Sinsari jest pozytywna, jest to opracowanie interesujące i odpowiednio przygotowane. W związku z tym praca może stanowić podstawę do dopuszczenia do publicznej obrony.

Za silne strony pracy można uznać:

- Dobrą orientację w omawianej problematyce,
- Wielostronne podejście do prezentowanej tematyki i rozpoznanie zarówno współczesnej, jak i starszej literatury,
- Wykorzystanie relatywnie rzadko opisywanego kontekstu Indonezji,
- Dobre powiązanie części empirycznej i teoretycznej.

Praca ma też pewne słabsze strony, do których zaliczyłabym w szczególności:

- Brak systematyczności w opisie ram teoretycznych pracy, w niektórych miejscach powtarzanie wątków,
- Różnorodny opis celów pracy w jej wstępie, a także problematyczne sformułowanie hipotez,
- Zbyt lapidarny opis niektórych elementów metodyki badania, w szczególności źródeł poszczególnych elementów kwestionariusza a także ograniczeń badania ilościowego na małej próbie oraz wykorzystania PLS SEM.

Na koniec muszę podkreślić, że choć rozprawa – jak wszystkie tego typu opracowania – nie jest pozbawiona słabszych stron, które szczegółowo wskazałam w poprzednich częściach opinii, uważam, że jej silne strony przeważają nad słabościami, co uzasadnia sformułowany wniosek końcowy.

V. WNIOSEK KOŃCOWY

Przedstawiona do oceny rozprawa doktorska spełnia w mojej opinii wymogi określone w art. 187 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 r. W szczególności, rozprawa doktorska mgr Puti Sinansari prezentuje ogólną wiedzę teoretyczną Kandydatki w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości oraz

umiejętność samodzielnego prowadzenia przez Nią pracy naukowej (art. 187 p.1), zaś przedmiotem rozprawy jest oryginalne rozwiązanie problemu naukowego (art. 187 p.2).

Pani magister Puti Sinansari sięgnęła w swojej pracy po aktualny, ważny i interesujący temat, wystarczająco dobrze radząc sobie z jego realizacją. Uwzględniając omówione we wcześniejszych punktach cechy rozprawy, jej słabe i mocne strony, pozytywnie oceniam całość pracy oraz wnoszę o dopuszczenie Doktorantki do publicznej obrony.

Beata Glinka

